

ΤΗ ΚΔ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
Μνήμη τοῦ ἀγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος
καὶ Ἰσαποστόλου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ,
ἀθλήσαντος δὲ ἀγχόνης κατὰ τὸ ἔτος 1779.

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

ΙΕΡΕΥΣ: **Ε**ύλογητὸς δὲ Θεὸς
 ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἄμην.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
 Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
 ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ
 βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εύλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον,
 Κύριε δὲ Θεός μου ἐμεγαλύνθης
 σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλο-
 πρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος
 φῶς ὡς ἴμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει
 δέρδιν, δὲ στεγάζων ἐν ὅδασιν τὰ
 ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν
 αὐτοῦ, δὲ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων
 ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ
 πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς
 αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν
 ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται
 εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἴμάτιον τὸ περι-
 βόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὄρέων
 στήσονται ὅδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξο-
 νται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δει-
 λιάσουσιν.

Ἄναβαίνουσιν ὅρη, καὶ κατα-
 βαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, δὲ
 ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, δὲ οὐ παρελεύσο-
 νται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι
 τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
 φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὄρέων
 διελεύσονται ὅδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ
 ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς
 δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρα-
 νοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν
 πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων
 αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου
 χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς
 κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
 ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς
 καὶ οἶνος εὑφραίνει καρδίαν
 ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ
 πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς
 ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσεύσουσι,
 τοῦ ἔρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται
 αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις,
 πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς δὲ
 ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἄυτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὅν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ὀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἡτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ

ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλω τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Ηδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὡστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**).

Η ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

[καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ὁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ρύσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Α**ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: ‘**Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα

δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματi, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: ‘**Α**μήν. **Ψαλμὸς 140**
‘**Ηχος δ'**.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Сὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.

‘**Ο**τι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὔδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἔχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

‘**Α**κούσονται τὰ δήματά μου, δτὶ ἥδυνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστα αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

‘**Ο**τι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὁφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἥλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἡς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἔως ὃν παρέλθω.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμα μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἦ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

Ἐκέραξα πρὸς σέ, Κύριε εἴπα· Σὺ εἰ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἰ ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὄντος σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἔως οὐ ἀνταποδῷς μοι.

Ἐκ βαθέων ἐκέραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὅτα σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Σπίρα Προσόμοια τοῦ Ἅγιου Ἡχος δ. Ὁ ἐξ ὑψοῦ κληθεὶς.

Σπίχ. Εὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τὶς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ δὲ ίλασμὸς ἐστιν.

Ο Αποστόλων τὸν ζῆλον κεκτημένος, ὅτε φῶς οὐράνιον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου, δι' ἀρετῆς τελειότητα, κατασκηνῶσαν, χάριτος θείας πλήρη σε ἔδειξε, τότε ὡς πολύφωτος ἥλιος ἔλαμψας, ἐξ Ὁρους Ἀθω καὶ ηὔγασας, πάσῃ Ἑλλάδι, Εὐαγγελίου τὸ θεῖον κήρυγμα, βίου ἀμεμπτου τὴν λαμπρότητα, ἀναφαίνων Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε, ὑποθήκαις ἀγίαις, καὶ ἡθῶν τῇ καθαρότητι.

Σπίχ. Ενεκεν τοῦ ὄντος σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Εὐαγγελίου ὁ μέγας ὑποφήτης, τὸ εὔσημον ὅργανον, βίου σεμνότητος, ὁ τῆς ἀγάπης διδάσκαλος, τοῦ Παρακλήτου, τὸ θεῖον στόμα καὶ μεγαλόφωνον, Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε μύστα τῆς χάριτος, τίς κατ' ἀξίαν τοὺς κόπους σου, καὶ τοὺς ἀγῶνας, ἐκδιηγήσεται οὓς περ ἥνυσσας, ὡς γὰρ ὁ Παῦλος θείῳ ἔρωτι, ἵνα πλείστοις κηρύξῃς τὰ κρείττονα, κατ' αὐτὸν τοῦ Σωτῆρος, τὸν Σταυρὸν Πάτερ ἐβάστασας.

Σπίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἐνδεδυμένος τὴν δύναμιν ἔξ
ῦψους, καὶ λόγον σωτήριον, ἐκ τῶν
χειλέων σου, τῇ ἐπιπνοίᾳ τοῦ
Πνεύματος, ὡς πολυχεύμων, ἀνα-
βλυστάνων πηγὴ μακάριε, πλου-
σίως κατήρδευσας ψυχῶν τὰς
αὔλακας, ἐξηραμμένας τὸ πρότε-
ρον, παθῶν τῇ ὅλῃ, χωρία, πόλεις
καὶ νήσους Ἀγιε, καταφωτίσας τῷ
κηρύγματι, καὶ Μαρτύρων στεφ-
θεὶς διαδήματι, ὡς Κοσμᾶ θεηγόρε,
ἡμᾶς ῥῦσαι πάσης θλίψεως.

Προσόμοια ἔπερα.

Ὕχος ὁ αὐτός. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Σπίχ. Ὁτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ
ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρω-
σις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν
Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν
αὐτοῦ.

Αἰτωλίας τὸ βλάστημα,
Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, καὶ σοφὸν
διδάσκαλον θείω Πνεύματι, Εὐαγ-
γελίου τὸν κήρυκα, καὶ βίου σεμνό-
τητος, φυτοκόμον ἀληθῆ, τὸν τῷ
λόγῳ ἐκτίλλοντα, τὰ ζιζάνια, καὶ
ψυχὰς γεωργοῦντα θείῳ φόβῳ, μα-
καρίσωμεν ἀξίως, Κοσμᾶν τὸν μέ-
γαν φιλέορτοι.

Σπίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα
τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες
οἱ λαοί.

Καὶ ἐν Ἀθῷ διέπρεψας, καὶ ἐν
πόλει τοῦ Βύζαντος, διδαχαῖς καὶ
πράξει θείας πίστεως, Μακεδο-
νίαν δὲ Ἀγιε, καὶ Ἡπειρον ἀπα-
σαν, δρόμῳ Ἀποστολικῷ, καὶ τὰς
νήσους διέτρεξας, πόνοις πλείοσι,
πρὸς ἀγάπην τὴν θείαν διεγέρων,
καὶ τὴν κτῆσιν τῶν κρειττόνων, Κο-
σμᾶ πιστῶν τὰ συστήματα.

Σπίχ. Ὁτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος
αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ
Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰώνα.

Ώς δὲ Παῦλος δὲ ἐνθεος, τὸ Χρι-
στοῦ Εὐαγγέλιον, πανταχοῦ ἐκή-
ρυξας ἱερώτατε, ἐκ Βυζαντίου
ἀρξάμενος, δυνάμει τοῦ Πνεύμα-
τος, μέχρι δὲ Ἰλλυρικοῦ, γεγονὼς
πλείστους ἐσωσας, τοῖς σοῖς σκάμ-
μασι, καὶ ἀγχόνῃ τὸν δρόμον σου
τελέσας, μαρτυρίω ἐκοσμήθης, Πά-
τερ Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε.

Δόξα... Ὕχος πλ. β'

Ϲήμερον λαμπρῶς ἀνέτειλεν, ἡ
τοῦ Ἰσαποστόλου Κοσμᾶ πανήγυ-
ρις, τὴν Ἐκκλησίαν λαμπρύνουσα·
δεῦτε οὖν, οἱ τῇ διδασκαλίᾳ αὐτοῦ
ἐπόμενοι, πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν·
χαίροις δὲ τῷ θείῳ φωτὶ καταυγα-
σθείς, καὶ τῆς εὐσεβείας τὸν λόγον
τρανώσας, ἐν τῇ διθείσῃ σοι χά-
ριτι· χαίροις τῶν Ἀποστόλων μιμη-
τής, ὡς τοῦ ζήλου ἔμπλεως, καὶ
τοῖς δρόμοις ὁμότροπος· χαίροις
τῆς Αἰτωλίας βλαστός, τοῦ Ἀγιω-
νύμου Ὅρους καύχημα, καὶ πάσης
Ἐκκλησίας κόσμος θεῖος. Ἄλλ' ὡς
Μαρτύρων σύναθλε, Ἱερομάρτυς
σοφέ, πρέσβευτε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Ο αὐτός.**

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία
Παρθένε, τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν
ἀλόχευτον τόκον; δὲ γὰρ ἀχρόνως
ἐκ Πατρός, ἐκλάμψας Γίδες μονογε-
νῆς, δὲ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς
προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς,
φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει
γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ
εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος,

ἀλλ’ ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος· Αὐτὸν ἵκέτευε, σεμὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία Ὁρθοί!

Καὶ ὁ χορός ψάλλει τὸ·

Φως ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φως ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γίόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Γίε Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸς ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐσπέρας προκείμενον.

**ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟΝ ΗΧΟΝ**

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας
Ὕχος πλ. δ'

Ίδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου. (**Δἰς**)

Σπίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Ίδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας
Ὕχος δ'

Κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν. (**Δἰς**)

Σπίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός της δικαιοσύνης μου.

Κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας

Ὕχος α'

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας της ζωῆς μου. (**Δἰς**)

Σπίχ. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας της ζωῆς μου.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας

Ὕχος πλ. α'

Ο Θεός, ἐν τῷ ὀνόματι σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με. (**Δἰς**)

Σπίχ. Ο Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Ο Θεός, ἐν τῷ ὀνόματι σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας

Ὕχος πλ. β'

Η βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. (**Δἰς**)

Σπίχ. Ήρα τους ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὅρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

Η βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας

Ὕχος βαρύς

Ο Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου προφθάσει με. (**Δἰς**)

Σπίχ. Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός.

Ο Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου προφθάσει με.

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ι'7, γ'13-16, ἐκλογὴ).

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἀνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· εὔγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν, ἀκούσατέ μου, ὡς τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἔρω· καὶ μακάριοις ἀνθρωποις, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοι μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προτίμειαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλὴν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἀπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἴσχυς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὑρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἔρω, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὄρθα. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ϕευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ὄγκατα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ

τοῖς νοοῦσι, καὶ ὄρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. (μγ'9-14).

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἄμα, καὶ συναχθήσονται ἀρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἔξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνητε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἐσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἐστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἐσωσα, ὡνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὅμετοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἐστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἔξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ ἄγιος Ἰσραήλ.

Сοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (γ'1-9).

Δικαίων ϕυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὄφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων

εἶαν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὔεργετηθήσονται· δτὶ ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἔαυτοῦ. Ως χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὅλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ’ αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμένουσιν αὐτῷ· δτὶ χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Ἐπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς φυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (*ἀπαξ*).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (*ἀπαξ*).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (*ἐκ τρίτου*).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (*δεῖνος*).

Κύριε, ἐλέησον (*ἐκ τρίτου*).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (*ἐκ τρίτου*).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (*ἐκ τρίτου*).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (*ἐκ τρίτου*).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (*ἀπαξ*).

Ὀτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Πρεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Сοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὅμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ο Διάκονος: **Π**ληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἔλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἔλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὀδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Сοὶ, Κύριε. Ὁτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός: **Ἄ**μήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Сοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων,

ξπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φιβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἔχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννητοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰς τὴν Λιτήν. Ἰμίομελα.

Ἄντοις α!

Ἄγάλλου ἐν Κυρίῳ, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, μετὰ τοὺς θείους Ἀποστόλους, νυμφαγωγὸν θεῖον κτησαμένη καὶ διδάσκαλον ἐνθεον, καὶ στόμα θεόσοφον, Κοσμᾶν τὸν Ἰσαπόστολον· Εὐαγγελίου γὰρ τὸν λόγον, σοφῶς ἐκήρυξε, καὶ τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, θείῳ φόβῳ ἐρρύθμισε· καὶ μαρτυρικῷ τέλει δοξάσας τὸν Χριστόν, τῆς αἰωνίου δόξης ἡξίωται, Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων συνῶν χορείαις· μεθ' ὧν καὶ πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄντοις ὁ αὐτός.

Εὔφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, μετὰ τοὺς θείους

Ἀποστόλους, νυμφαγωγὸν θεῖον κτησαμένη, καὶ διδάσκαλον ἐνθεον, καὶ στόμα θεόσοφον, Κοσμᾶν τὸν Ἰσαπόστολον· Εὐαγγελίου γὰρ τὸν λόγον, σοφῶς ἐκήρυξε, καὶ τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, θείῳ φόβῳ ἐρρύθμισεν· ἡ Φιλοθέου δὲ Μονῆ, πνευματικῶς τοῦτον βλαστήσασα, ὡς μήτηρ φιλότεκνος, κρότει ἐόρτια, ταῖς ἀριστείαις αὐτοῦ κοσμουμένη, καὶ τῷ Σωτῆρι βοῶσα· Κύριε δόξα σοι.

Ἄντοις β!

Ἄποστολικὴν ἀνύσας πορείαν, πλείστας πόλεις καὶ χώρας διέδραμες, ὡς οὐράνιος ἀνθρωπος, καὶ ἐπίγειος ἄγγελος, Κοσμᾶν Ἰσαπόστολε· ἀγάπῃ θείᾳ γὰρ ρωνύμενος, τὸ ἀσθενὲς τῆς σαρκός, τὴν τοῦ πλησίον σωτηρίαν, ὅλῃ ψυχῇ ἐξεζήτησας· καὶ στόμα θεῖον γενόμενος, ἐξ ἀναξίων ἀξίους, πολλοὺς Χριστῷ προσήγαγες, καὶ κομῶσαν θείαις πράξεσι, τὴν Ἐκκλησίαν ἀνέδειξας· σοφίᾳ γὰρ καὶ χάριτι, ἐπιστώσω τὸν λόγον, καὶ θαυμάτων δυνάμεσιν, ἀμφότερα ἐσφράγισας· καὶ πλανωμένων ὁδηγὸς ἀναφανείς, πάντας διήγειρας βοῶν· Κύριε δόξα σοι.

Ἄντοις γ!

Τῷ τοῦ Πνεύματος φωτὶ καταλαμφθείς, παρὰ Κυρίου ἀπεστάλης, τοῖς μακρὸν καὶ τοῖς ἐγγὺς κηρύξαι, τὸ Εὐαγγέλιον Πάτερ, τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· σοὶ γὰρ δέδοται λαμπρῶς, κατὰ Παῦλον τὸν μέγαν, ἡ τοιαύτη χάρις μακάριε, ἐν ὑστέροις ἔτεσι· καὶ πλείστους τόπους διαμείβων, καὶ πε-

λάγη διαπερῶν, πολλῶν αἵτιος σωτηρίας, ώς τοῦ Σωτῆρος μιμητὴς γέγονας· διὸ ἡ Ἡπειρος πᾶσα, εὐσήμως κηρύττει, ἦν τῷ σῷ λόγῳ, σωτηρίαν ἐκαρπώσατο· καὶ τῷ σὲ θαυμαστώσαντι βοᾷ· Κύριε δόξα σοι.

Ὕχος ὁ αὐτός.

Θείω φωτὶ καταλαμφθείς, παρὰ Κυρίου ἀπεστάλης, τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγὺς κηρύξαι, τὸ Εὐαγγέλιον Πάτερ, τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· σοὶ γὰρ δέδοται λαμπρῶς, κατὰ Παῦλον τὸν μέγαν, ἡ τοιαύτη χάρις μακάριε, ἐν ὑστέροις ἔτεσι· καὶ πλείστους τόπους διαμείβων, καὶ πελάγη διαπερῶν, πολλῶν αἵτιος σωτηρίας, ώς τοῦ Σωτῆρος μιμητὴς γέγονας· διὸ ἡ Ἡπειρος πᾶσα, εὐσήμως κηρύττει, ἦν τῷ σῷ σωτηρίαν ἐκαρπώσατο· καὶ τῷ σὲ θαυμαστώσαντι βοᾷ· Κύριε δόξα σοι.

Ὕχος δ!

Ἀσκητικῶς τὸν νοῦν καθαγνίσας, καὶ τῇ θείᾳ εὐδοκίᾳ σεαυτὸν ἀναθέμενος, ώς πηγὴ ἐξ οἴκου Κυρίου, ἐκ τοῦ Ἀθω ἐξελήλυθας, ώς φησὶν ὁ Προφήτης, Κοσμᾶς ιερώτατε· καὶ τὸ ὅδωρ τῆς ζωῆς, τῷ ἀφθόνῳ σου λόγῳ τοῖς διψῶσι μετέδωκας, τῆς πλάνης καταπνίξας τὰ ζιζάνια, καὶ τῶν ψυχῶν τοὺς μώλωπας καθάρας· τοῖς πᾶσι γὰρ τὰ πάντα ἐγένου, ἵνα πλείονας κερδήσῃς, ώς τοῦ Παύλου ἐνθεώτατος μύστης· καὶ μαρτυρικῶς τελέσας τὸν δρόμον, μετὰ Μαρτύρων τῷ Σωτῆρι βοᾶς· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα. Ο αὐτός.

Τίς ἐπαξίως ὑμνήσει, τῆς σῆς ἀγάπης τὸν πλοῦτον, ἥς πρὸς τὸν πέλας ἐκέκτησο, Κοσμᾶς Πάτερ Ὁσιε; ἥ ποία γλῶσσα διηγήσεται, τοὺς σοὺς ἀγῶνας καὶ ἴδρωτας, καὶ κόπους καὶ δρόμους, οὓς ὑπὲρ τῆς τῶν πολλῶν σωτηρίας, ώς ἄσαρκος ἀνέτλης, τῆς εὔσεβείας διαθλῶν τὸ στάδιον; Ὅθεν ἀξίως ἐδοξάσθης ώς ἄλλος Ἀπόστολος, καὶ Μαρτύρων ισοστάσιος, παρὰ Χριστοῦ παμμάκαρ, καὶ πάντες γεραίρουσι τὴν ἀγίαν μνήμην σου· ἐνθεν μὲν ὁ Ἀθως, ἐκεῖθεν δὲ ἡ Ἡπειρος, καὶ ἡ βλαστήσασά σε Αἰτωλία, κηρύττουσι τὴν χάριν σου ὅτι πάσης Ἐκκλησίας διδάσκαλος πέφηνας, τῇ Τριάδι πρεσβεύων δοῦναι πᾶσιν ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκὸν.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Σπίχον. Σπιχηρὰ προσόμοια.

Ὕχος πλ. α! Χαίροις ἀσκηπικῶν.

Χαίροις τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, ώς ἀληθῶς ὁ μιμητὴς καὶ διμότροπος· αὐτῶν γὰρ τὸν ζῆλον Πάτερ, ἀναλαβὼν ιερῶς, τοῦ Εὐαγγελίου κηρυξ ἐνθεος, καὶ στόμα θεόφθογγον, ἐχρημάτισας Ὁσιε, τοῖς ἐν δουλείᾳ, χαλεπῇ κινδυνεύουσιν, ὃν διέπλασας, τῶν ἡθῶν τὴν κατάστασιν, λόγῳ διδασκαλίας σου, καὶ πλείστοις ἐν θαύμασι, τούτων τὸν νοῦν ἐδραίωσας, τῷ θεμελίῳ τῆς πίστεως, Κοσμᾶς θεηγόρε· διὰ τοῦτο τὴν ἀγίαν, τελοῦμεν μνήμην σου.

Σπίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ δήματα αὐτοῦ.

Χαίροις τῆς ἐπιπνοίας Θεοῦ, ὅργανον θεῖον καὶ δοχεῖον πολύτιμον· ἐλλάμψεως γάρ τῆς θείας, δι’ ἐναρέτου ζωῆς, ὡς Μωυσῆς ἐν Ὑρει κατετρύφησας· ἐντεῦθεν ἐξέδραμες· ὡς Ἀπόστολος ἔνθεος, πᾶσι κηρύττων, εὔσεβείας τὰ δόγματα, καὶ μετάνοιαν, τοῖς πιστοῖς ὑφηγούμενος· ὅθεν τῷ σῷ κηρύγματι, ἡ Ἡπειρος ἄπασα, Μακεδονία καὶ νῆσοι, θεοπρεπῶς ἐκπαιδεύθησαν, Χριστὸν ἀνυμνοῦσαι, τὸν δοξάσαντα Κοσμᾶ σε, δόξῃ τῇ κρείττονι.

Σπίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Αγίοις αὐτοῦ.

Χαίροις τῆς Αἰτωλίας βλαστός, τῆς Ἐκκλησίας θεοφόρος διδάσκαλος, τὸ στόμα τῆς εὔσεβείας, τῶν ἐσφαλμένων ἥθῶν, ἀμφίστομον ἔιφος θείω Πνεύματι, Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε, ὑποφῆτα τῆς χάριτος, ὁ τῷ σῷ λόγῳ, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος, πλείστους Ἅγιε, ὁδηγήσας πρὸς Κύριον· πᾶσι γάρ παρατέθηκας, τὰ θεῖα διδάγματα, τοῖς ἐν ἀγνοίᾳ τῆς πλάνης, χειμαζομένοις τὸ πρότερον, Χριστὸν ἰκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἥμῶν δοθῆναι, τὸ θεῖον ἔλεος.

Δόξα. Ἡχος πλ. δ!

Τῷ λόγῳ τῆς χάριτος, τῶν πιστῶν νεουργήσας τὰς ψυχάς, υἱοὺς φωτὸς ἀνέδειξας, καὶ σκεύη τίμια Κυρίῳ, τοὺς δουλωθέντας τῷ ἀλάστορι, Κοσμᾶ θεόσοφε· καὶ τὸ δοθέν σοι τάλαντον, Ἀποστολικῶς αὐξήσας, μαρτυρικῶς ἐδόξασας,

τὰ σὰ θεόφθογγα χείλη· καὶ νῦν τῆς ἄνω δόξης κατατρυφῶν, ἀπαύστως ἴκετευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἥμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν διούλων σου καὶ λύτρωσαι ἥμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

ΙΕΡΕΥΣ: Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὅμιλά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἥτοι μασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ο Άναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἥμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἥμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἥμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἥμιν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἥμῶν, ἐνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἥμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἥμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἥμιν σήμερον, καὶ ἀφες ἥμιν τὰ ὄφειλήματα ἥμῶν, ὡς καὶ ἥμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἥμῶν, καὶ

μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὥσται ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. ὁ Ἱερεὺς: "Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίου καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἀ**μήν.

ὁ Ἱερεὺς: "Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίου καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἀ**μήν.

Ἄπολυτίκιον.

Ὕχος γ! Θείας πόσπειρας.

Θείας πίστεως, διδασκαλίᾳ, κατεκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν, ζηλωτὴς τῶν Ἀποστόλων γενόμενος καὶ κατασπείρας τὰ θεῖα διδάγματα, μαρτυρικῶς τὸν ἄγῶνα ἐτέλεσας. Κοσμᾶ ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐπερον.

Ὕχος α! Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Δόξα.

Ἀιτωλίας τὸν γόνον, Ἀποστόλων τὸν σύμπονον, Φιλοθέου Μάνδρας τὸ κλέος, καὶ τοῦ Ἀθω τὸ σέμινωμα, Κοσμᾶν τὸν Ἰσαπόστολον πιστοί, ὡς κήρυκα τῆς πίστεως σοφόν, καὶ ὡς μέγαν εὔσεβείας ὑφηγητήν, τιμήσωμεν κραυγάζοντες. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἴσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἴάματα.

Θεοποιόν. **Ὕχος α!**

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι, Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ

ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ· ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἀπόλυτος

ΙΕΡΕΥΣ: **Κοφία!**

Ο Ἀναγνώστης: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ό ών εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο Ἀναγνώστης: **C**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ χώρᾳ, νήσῳ, κώμῃ, Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ ταύτη εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Y**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ο Ἀναγνώστης: **T**ὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν δόντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ο Ἀναγνώστης: **Δ**όξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **X**ριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς

παναχράντου καὶ παναμώμου
ἀγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ
τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ·
προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρα-
νίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἵκεσί-
αις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφή-
του προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ
Ἰωάννου· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ
πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν
ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
μαρτύρων· τῶν δσίων καὶ θεοφό-
ρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἀγίου (**τοῦ**
ναοῦ)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεο-
πατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ
ἀγίου (**τῆς ἡμέρας**), οὗ καὶ τὴν μνή-
μην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν
ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εύχῶν τῶν ἀγίων
πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χρι-
στέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

Ο Άναγνώστης: Λαμήν.

‘Η Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγίνε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαφηλίδη
Ιεροψάλτη
στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.